

מסכת תענית

פרק ג משנה ח

על כל צרה שלא תבא על הצבור, מתריעין עליה, חוץ מרוב גשמים. מעשה שאמרו לו לחונני המעגל, התפלל שיירדו גשמים. אמר להם, צאו והכניסו תנורי פסחים, בשביל שלא ימוקו. התפלל, ולא ירדו גשמים. מה עשה, עג עוגה ועמד בתוכה, ואמר לפניו, רבוננו של עולם, בנך שמו פניהם עלי, שאני כבן בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאני זז מכאן, עד שתרחם על בנך. התחילו גשמים מנטפין. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. התחילו לירד בזעף. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה. ירדו כתקנו, עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשמים. באו ואמרו לו, כשם שהתפללת עליהם שיירדו כך התפלל שילכו להן. אמר להן, צאו וראו אם נמחת אבן הטועים. שלח לו שמעון בן שטח, אלמלא חוני אתה, גוזרני

עָלֶיךָ נְדוּי. אָבֵל מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, שְׂאֵתָה מִתַּחַטָּא לִפְנֵי הַמָּקוֹם
וְעוֹשֶׂה לָּךְ רְצוֹנָךְ כִּבֵּן שֶׁהוּא מִתַּחַטָּא עַל אָבִיו וְעוֹשֶׂה לוֹ
רְצוֹנוֹ. וְעָלֶיךָ הַכָּתוּב אוֹמֵר (מִשְׁלֵי כג), יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמָּךְ
וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: